

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/294/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612208630
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4612208630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16C/293/2012-69 zo dňa 11.02.2015 a uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 16C/293/2012-92 zo dňa 31.03.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16C/293/2012-69 zo dňa 11.02.2015 p o t v r d z u j e .

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 16C/293/2012-92 zo dňa 31.03.2015 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice napadnutým rozsudkom návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a následne zamietol aj žalobu, pričom žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.901,90 eura titulom majetkovej škody a sumy 580,38 eura titulom nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, ako aj vykonaním opätovného posúdenia práva žalobcu na zaplata časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalobca ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 403800283 dlžníkom: J. B., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelił registráciou exekučnej veci číslo EX 873/2012. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu spolu s exekučným titulom príslušnému exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 24.04.2012 (konanie začalo dňa 20.01.2012), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K vydaniu rozhodnutia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 95 dní). Exekučný súd opätovným posúdením práva žalobcu na zaplata časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným, odvíjajúceho svoju podstatu od vyššie

označenej zmluvy o úvere. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadnúť ex offa. Upozornil na to, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla žalobcovi uplatnená majetková škoda a nemajetková ujma. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku, k jeho uspokojeniu však nedošlo.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žaloba je zmätočná a nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu priťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žaloba bola navyše podaná predčasne, keďže neuplynula 6 mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho žalovaný nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K postupu exekučného súdu uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku). Žalovaný namietal aj premlčanie nároku a vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t. j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a preto neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po lehote stanovenej zákonom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov.

Žalobca doručil súdu prvého stupňa elektronickým podaním zo dňa 09.01.2015 a 08.02.2015 totožný návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobcovi na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameraných na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade Pohotovosť, s. r. o. so sídlom: Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS, P. O. Box 13, Bratislava, IČO: 42 176 778. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 07.10.2013 rozhodol o prerušení tohto konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade. Podľa názoru súdu prvého stupňa však v posudzovanej veci neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Prejudiciálne otázky, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa týkajú tejto konkrétnej veci. Možnosť súdu prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vzniká len vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie

súdu. Takou otázkou môže byť len rozhodnutie o skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie v konkrétnej veci. Takéto okolnosti prejednávaneému prípadu nenasvedčujú, preto súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie predovšetkým oboznámením sa s fotokópiou exekučného spisu Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 8Er/250/2012, z ktorého zistil, že dňa 05.03.2012 bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod č. EX 873/12 proti povinnej Ivete Strakovej, Stredňanská 32, 955 03 Topoľčany, IČO: 44 697 708, pre vymoženie istiny vo výške 1.013,01 eura s príslušenstvom. Okresný súd Topoľčany uznesením č. k. 8Er/250/2012-12 zo dňa 17.04.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7CoE/84/2012-32 zo dňa 31.07.2012 napadnuteľné uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol doručený Okresnému Topoľčany dňa 24.08.2012. Okresný súd Topoľčany dňa 05.08.2013 vydal pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie č. 5406*049965, a to na základe vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. zo dňa 28.09.2011 pod sp. zn. SR 07373/11.

Z takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd vyvodil záver, že v danom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, a preto bol exekučný súd oprávnený ex officio skúmať, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom (zákon o rozhodcovskom konaní), či pôvodný titul tohto rozhodnutia (zmluva o úvere) neobsahoval neprijateľné podmienky a či rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní, ako aj ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. Po zistení, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah a konštatovaní, že dojednaná rozhodcovská doložka nebola dojednaná v súlade so zákonom a bola v hrubom rozpore s platnými právnymi predpismi, súd tento rozsudok ako exekučný titul neuznal, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Exekučný súd dňa 17.04.2012 uznesením žiadosť súdneho exekútora zamietol. Skutočnosť, že exekučný súd preskúmal exekučný titul tak, ako mu to vyplýva z platných právnych predpisov a dostupnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a stanovísk Súdneho dvora (ES), nemôže mať za následok jeho nesprávny úradný postup v tomto konaní a následne nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu. To i napriek tomu, že neskôr poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v danej exekučnej veci. Keďže sa exekučný súd žiadneho nesprávneho úradného postupu nedopustil, žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd uviedol, že nárok žalobcu nepovažuje za premlčaný, pretože od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (05.03.2012) do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného neuplynula lehota 3 rokov (samotná žaloba zo strany žalobcu bola podaná na súd dňa 27.09.2012).

S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a zo spisu je zrejmé, že mu žiadne nevznikli.

Z právneho hľadiska súd posúdil vec podľa § 3 ods. 1 písm. d/, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, 2 písm. d) a § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku účinného ku dňu 05.03.2012.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že ak bol súdu doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu rozhodnúť. Ďalej namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom

nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 26.01.2016.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. K procesnej lehote 15 dní upravenej v § 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku odvolací súd poznamenáva, že táto je v predmetnom ustanovení upravená len pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 veta tretia Exekučného poriadku nevyplýva, že by sa táto lehota mala vzťahovať aj na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2013 pod sp. zn. II. ÚS 248/2013). V posudzovanej exekučnej veci súd konal bez zbytočných prieťahov, ktoré by v predmetnej veci konštatoval iný príslušný orgán a rozhodol v primeranej lehote. Keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, z ktorých v prejednanom prípade ani jedna splnená nebola, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 26.03.2015 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 26.03.2015, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 26.03.2015, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou žalobcu bolo

zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak to bolo aj v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca nemienil spoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.